

at dække dette Deficit. Krigsskatten er opført paa Finantsloven med $2\frac{1}{2}$ Million Rd., og da Krigsskatslovudkastet, som det blev vedtaget ved anden Behandling, vilde indbringe 1,750,000 Rd., medens det, der skulde indkomme fra Byland, vil være at paaregne med omtrent 750,000 Rd., vil det let sees, at disse $2\frac{1}{2}$ Million Rd. ere mere end nødvendig til at dække Deficitet. Udvalget har derfor indbudt den høitærede Finantsminister til en Conference for at forelægge ham det Spørgsmaal, deels om ikke Skatten aldeles kunde undgaaes, og deels om den idetmindste ikke kunde nedsettes. Aldeles at undgaae Skatten har den ærede Finantsminister erklæret sig bestemt imod. Han har erklæret, at han afgjort maa være af den Mening, at dette paa ingen Maade vilde lade sig gjøre uden at sætte Statens finantsielle Forhold i den allerstørste Fare, og Udvalget har ogsaa selv nogenlunde kunnet skjønne, at det visnok vilde være overordentlig betænkeligt for Finantserne, om man undlod at votere en Krigsskat. Hvad derimod Skattens Størrelse angaaer, har vel den ærede Minister ønsket, at det maatte forblive ved den Størrelse, der tidligere er vedtagen, men han har dog ikke erklæret, at han maatte ansee dette for absolut nødvendigt, idet han har maattet indrømme, at Balancen stiller sig saaledes, at en Nedfættelse i Skatten ingenlunde vilde medføre nogen sær Fare for Finantserne. Hvad angaaer de forskjellige Grader, i hvilke en Nedfættelse kunde finde Sted, er Udvalget blevet staaende ved at foreslaae Thinget at vedtage, at kun $\frac{2}{3}$ af de opførte Summer skulle bevilges i det kommende Finantsaar, idet man holder sig overbeviist om, at der paa den Maade vil være rundelig sørget for Statskassens Løb i dette Aar. Det er altsaa herpaa, Udvalgets Forslag under Nr. 4 gaaer ud, idet det vil sees, at alle Summerne deri ere blevne nedfatte til $\frac{2}{3}$, naturligvis med en Afrunding til hele Tusinder, af de ved anden Behandling vedtagne Beløb, og der er tillige for det Tilfælde, at Thinget ikke skulde vedtage Forslaget under Nr. 3, i Parenthes tilføjet, hvilke andre Summer der da maatte indskydes. — Det vil sees, at der tillige i Slutningen af Endringsforslaget under Nr. 4 er tilføjet to Forslag, der maae afgjøres samtidigt. Det ene gaaer

ud paa en Rettelste i § 20, hvori der staaer, at Overligningscommissionen i det Hele skal kunne prøve den af Communen foretagne Rigning, og at dette altid skal skee, naar der ved Rigningen i en Commune er fremkommet en Skat, der er høiere end $3\frac{1}{2}$ pCt. Dette kan naturligvis ikke blive staaende, naar man ned sætter Skatten fra den supponerede Størrelse af 3 pCt. til den supponerede Størrelse af 2 pCt., thi det er høist rimeligt, at der da kun bliver ganske enkelte Communer, hvori Skatten vil naae et saa betydeligt Beløb som $3\frac{1}{2}$ pCt., og altsaa vilde Hensigten forfeiles ved at bibeholde denne Bestemmelse. Derfor have vi foreslaaet, at denne Prøvelse skal skee, naar Skattens Beløb overstiger $2\frac{1}{2}$ pCt. For saavidt dernæst det Forslag, der er stillet af Indenrigsministeren under Nr. 2 til en Forandring i § 1 angaaende Skatteansættelsen for Kongehusets Medlemmer, ikke bliver vedtaget, maa der ligeledes foretages den Rettelste, at „3 pCt.“ i § 1, Linie 9, forandres til „2 pCt.“ — Det Forslag, Udvalget har stillet under Nr. 6, er en reen Redaction, begrundet deri, at kun de Districter, der ere forenede under eet Sogneforstanderskab, efter vort Lovsprog kaldes Communer. — Forslaget under Nr. 8 er foranlediget ved en Bemærkning, der er fremkommen under Sagens forrige Behandling af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. C. Larsen), hvilken af Udvalget er bleven erkjendt at være begrundet. — Jeg kommer nu til det næste af de vigtigere Forslag, Udvalget har stillet, nemlig det, der angaaer Scalaen. Udvalget har efter den dertil ved 2den Behandling givne Foranledning taget Spørgsmaalet derom under Overveielse, men man har fundet, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Afvigelse fra det, der da blev vedtaget, undtagen i een Henseende. Det er nemlig forekommet samtlige Udvalgets Medlemmer, at der er ikke ringe Anledning til at bestemme, at Scalaen for Kjøbstæderne bliver lidt forskjellig fra Scalaen paa Landet, idet det navnlig er uimodsigeligt, at Livet i Kjøbstæderne for de smaa Skatteydere i flere Henseender er bekosteligere, end Livet paa Landet er det for de smaa Skatteydere der. Det er antaget af Udvalgets samtlige Medlemmer,